

ER SPEELT ZOVEEL

oh avond je maakt
weer uur na uur
brengt in mijn slaap
nog avontuur
tot ik ontwaak
niet meer kan komen
op wat ik
meemaken mocht
in heftige dromen

er speelt zoveel

een meter of acht
aan boek en plaat
die rustig afwacht
tot vroeg of laat
ik echt verdwijn
in eindeloos graven
zonder ooit
de enorme dorst
te kunnen laven

er speelt zoveel

oh zanger je zingt
de blues van Oostend
ik eet en ik drink
gestolen moment
ook ik meerde aan
moe van het strijden
en bezong
de liefde die heelt
je ziel kan bevrijden

er speelt zoveel

LATER

een koffer vol cassettebandjes
sporen van de tijd
van blondjes en brunettes
zoeken naar je eigenheid
het duurde minder lang
dan je jezelf gegeven gehad
de vraag kwam: is dit alles
zit er meer nog in 't vat
ooh later...

bakken vol papier
en alledaagse kost
verlangens en beloftes
al doende ingelost
zonen worden vader
broertjes worden oom
veranderende kaders
of wakker uit de droom
ooh later...

en toen het pad te donker werd of je kon het niet meer zien
hervond je het vertrouwen en de liefde bovendien

aandoening of kater
kwaaltje of symptoom
het vuur ligt aan je schenen
of kom je net op stoom
en toe met minder slaap
of haalt de tijd je in
de balans al opgemaakt
sta je aan een nieuw begin
zorgeloze dagen
misschien wel nooit geweest
hoe hardnekkiger de vragen
hoe minder dat je weet
ooh later...

oud zeer

ik ben niet een man van leer en preken
ik ben de predikant of rechter niet
waarom zou ik voor een ander spreken
ik heb geprobeerd om niet aan te tigen
ik heb 't geprobeerd maar 't werkte niet
toen heb ik geprobeerd om niet te zwijgen

dit is oud zeer
zeurende pijn
het mag een keer geleden zijn

ik ben niet een man om zwart te kijken
ik ben de advocaat van de duivel niet
waarom zou je kwaad met kwaad bestrijden
ik heb geprobeerd om 't te weerleggen
ik heb 't geprobeerd maar 't werkte niet
toen heb ik geprobeerd om niks te zeggen

dit is oud zeer
zeurende pijn
het mag een keer geleden zijn

ik ben niet een man van zielenknijpen
ik ben de therapeut of dokter niet
waarom zou ik steeds moeten begrijpen
ik heb geprobeerd dit tijd te geven
ik heb 't geprobeerd maar 't werkte niet
toen heb ik geprobeerd niks na te streven

NIETS VOOR MIJ

ik was een soort van heer
bewoog me in sociaal verkeer
ik paste in de sfeer
ik zat niet bij de pakken neer

beklom de eenzame top
ik zocht en rekte grenzen op
joeg me over de kop
en naar het einde in 't slop

niets voor mij niets voor mij dit is niets voor mij
niets voor mij niets voor mij helemaal niets voor mij

ik las de krant niet meer
ik zag dezelfde koppen weer
't komt toch elke keer
aan het eind op hetzelfde neer

verscholen in mijn kraag
soms ging 't hard al ben ik traag
en als vanzelf omlaag
of dat gebeurde was nooit de vraag

ik leek een open boek
speelde toneel toen viel het doek
ik zocht in elke hoek
overal naar mezelf op zoek

het is ijdelheid, dit zelfverwijt helemaal niets voor mij

ZOETE INVAL

dit dorp is langzaam leeg aan 't lopen
z'n winkel aan 't uitverkopen
een laatste bod of platweg slopen
uitgewoond

dit dorp verliest z'n erfgenamen
't leven zat in achterkamers
nou mag de boel onder de hamer

dit huis was ooit een plek van zoete inval
en van nooit te laat
voor wie er dan ook aankwam
onze straat verlicht
niemand die verloor er z'n gezicht

ik kon hier steeds mezelf vinden
er waaiden altijd nieuwe winden
maar de vermeend gelijk gezinden
waaiden mee

ik heb dit dorp zelf niet verlaten
al zag ik steeds meer de hiaten
en mensen in zichzelf praten

dit huis was ooit een plek van zoete inval
en van nooit te laat
voor wie er dan ook aankwam
onze straat verlicht
niemand die verloor er z'n gezicht

dus laat die aannemer maar komen
die op z'n naam gelooft in dromen
ik zoek een plek onder de bomen
neem de wijk

BRON

diep in de groeven
onder de naald
op volle toeren
vond ik mijn draai
al kwamen de tikken
gekras in mineur
ik voelde me rijker
bij ieder beurt

de labels de hoezen
bandleiden en tracks
schrijvers producers
polydor, stax
't ligt opgeslagen
op mijn harde schijf
de diepere lagen
waar ik op drijf

dit is mijn bron
als ik verzuip
als ik ontheemd
niet meer
naar boven kom
en onderduik
wil ik er heen

boven op zolder
onder de nok
ligt opgeborgen
onder 't stof
een ouwe draaitafel
singles elpees
draag me ten grave
en ik neem ze mee

HOTEL

een thuis voor even
tafel stoel en bed
het eerder leven
weggepoetst ontsmet

de spoken in mijn kop ze duiken weer eens op
ze strooien met spijt en schuld en verwijt en strop
of zijn ze te vriend en willen ze geestverrijken
hebben ze verdiend dat ik liefdevol ga kijken
ze accepteer

een plaats om eenzaam
venster spiegel deur
een nergens heengaan
nest ontdaan van geur

de geesten in mijn kop ze spelen weer eens op
ze stelen mijn tijd als ik ze niet bevrijd of klop
of zijn ze te vriend en willen ze geestverrijken
hebben ze verdiend dat ik liefdevol ga kijken
ze accepteer

hotel voor hartzeer
tussentijds vertrek
van geen voorheen meer
niets is hier te gek

demonen in mijn kop ze spelen weer eens op
bedriegen de schijn benevelen mijn brein non stop
of zijn ze te vriend en willen ze geestverrijken
hebben ze verdiend dat ik liefdevol ga kijken
ze accepteer
als man van eer

TEDERHEID

als je vraagt of ik de waarheid zeg
ik heb t goed bij jou, ga niet weg
maar als je liever gaat blijf dan niet
bespaar me het verdriet

als het donker is om me heen
dan houdt je liefde mij op de been
maar als je daarin niet vrij kan zijn
bespaar me dan de schijn

ik wil jou niet kwijt
geen voorbehoud of spijt
maar sterker uit de strijd
in tederheid

ik zeg dingen soms onbedoeld
waardoor jij je dan onzeker voelt
soms, dat weet je, knaagt er iets
ik zeg vraag maar niets

ik ga telkens weer dingen aan
die ik beter zou laten gaan
dan vraag je ben ik jou niet tot last
oh liefje hou me vast

ik wil jou niet kwijt
geen voorbehoud of spijt
maar sterker uit de strijd
in tederheid

ook al red ik me wel zonder jou
kan 't beklemmen dat ik van je hou
en zeg ik dat ik me moeizaam bind
't is de liefde die 't wint

GITAAR

diep in het woud
wortelt het hout
dat jouw bruggen bouwt
naar je geesten
je ragt en je plukt
je trekt en je drukt
verdwijnt in het stuk
maakt je meester

het nikkel het staal
het nylon het haar
gevoelige snaar
laat je spreken
je slaat en je streelt
je glijdt je vibreert
al wat er speelt
kan je breken

ontspring de dans
houdt in je hand
je tango je foxtrot je wals

de stem en de snik
het ritme de klik
waarop je hart tikt
laat je leven
de toon die je raakt
de slag die je slaat
ze zullen nog lang
resoneren

MISSEN

ik houd van jou met hart en ziel
al is die liefde soms fragiel
achilleshiel al sinds ik viel
voor jou voor wie je bent

als t stroomt dan ben ik trots
prijk ik op mijn aperots
maar als 't botst dan kan 't plots
gedaan zijn met de pret

als 't knalt dan gaat 't hard
alsof ik dan 't noodlot tart
vals gestart te lang volhard
in redeloos verzet

toch weet ik steeds – ik zou 't niet willen missen
mijn lief en leed – ik zou 't niet willen missen
missen, nee, nog niet een dag

om alles wat nog komen mag
ik zag 't al voor jij mij zag
ik overstag en jij beslag
op mij waar ik ook ben

soms zie iets al lang tevoren
ik praat en hoop dat jij wilt horen
m'n stem verloren aan dovemansoren
had ik maar niks gezegd

vaak wil ik dat je bij me blijft
ik voel 't gemis al in mijn lijf
mijn poten stijf, oh lieverd drijf
drijf niet te ver weg